

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoCsp/14/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121532298
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:6121532298.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Milana Majerníka v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., 2/ E. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpenej: Mgr. Matúš Macko, advokát, so sídlom Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50424777, o zaplatenie 4.860,79 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov (do 31.5.2023 Okresný súd Svidník) č.k. SK-6Csp/17/2022-220 zo dňa 23. februára 2023, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol.

Zrušuje rozsudok vo výroku III. a výroku IV. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že konanie v časti o zaplatenie 300,- eur zastavil. Druhým výrokom vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému 1/ nepriznal proti žalobcovi náhradu trov konania. Žalovanej 2/ priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom.

2. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že na základe Zmluvy o splátkovom úvere D. D., F. (banka) poskytla A. G. a žalovaným 1/ a 2/ úver, pričom sa jedná o vzťah spotrebiteľský. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje od Zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej mala na neho prejsť pohľadávka z takto uzavretej zmluvy z pôvodného veriteľa D. D., F. vrátane jej príslušenstva.

3. Z ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu po predchádzajúcej písomnej výzve. Z uvedeného dôvodu súd skúmal, či právny predchodca žalobcu dodržal zákonom upravený postup, a či k postúpeniu pohľadávky na žalobcu došlo platne. Nebolo sporné, že žalovaní úver riadne a včas nesplácali, neplnili v stanovených termínoch splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak právny predchodca žalobcu podaním zo dňa 10.8.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní a následne zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 22.6.2021 postúpil zosplatnenú pohľadávku na žalobcu. Na platné postúpenie pohľadávky sa podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch vyžaduje kumulatívne splnenie podmienky podľa písm. a) aj podľa písm. b). Žalobca však splnenie týchto podmienok nepreukázal.

Podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách postupca môže postúpiť pohľadávku iba po predchádzajúcej písomnej výzve dlžníka, čo však zo strany žalobcu preukázané nebolo.

4. Súd v tomto spore konštatoval aj neplatnosť právneho úkonu, ktorým malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 10.8.2020 neobsahuje informáciu, nezaplatením ktorej splátky boli splnené predpoklady na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Od splatnosti takejto splátky totižto začína plynúť premičacia doba a táto skutočnosť je pre obranu v súdnom konaní veľmi dôležitá. Právny úkon neobsahujúci informáciu nezaplatením ktorej splátky boli splnené predpoklady na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je potrebné považovať za neurčitý, nejasný a preto neplatný pre jeho neurčitosť v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (viď napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/26/2017, z 28.06.2018, bod 27 odôvodnenia: „...Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj, a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premičacia doba podľa § 103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 OZ).“ Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, nakoľko zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná. V danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, resp. pohľadávky, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru z vyššie uvedených dôvodov. Z uvedených dôvodov súd žalobu zamietol.

5. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

6. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov uvedených § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Žalobca namietal, že súd pri posudzovaní podmienok platného postúpenia pohľadávky podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách poprel obsah a existenciu listinných dôkazov predložených žalobcom, pričom práve z dôvodu absencie týchto listinných dôkazov súd zamietol žalobu. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva nesúlad skutkových a právnych záverov s vykonaným dokazovaním, skutkovými a právnymi zisteniami ako aj hodnotenie dôkazov súdom bolo vykonané bez akceptovateľného racionálneho základu tak, že pri žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú prijaté závery súdu a rovnako konštatovanie súdu o nepreukázaní písomnej výzvy dlžníka je v rozpore s bodom 15. a 35. odôvodnenia. Prihliadnuc na uvedené, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Žalobca v podaní ďalej uviedol, že mu nie je zrejmé, z akého dôvodu a na základe akého zákonného ustanovenia súd požaduje od žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu, aby v podaní, ktorým sa vyhlasuje mimoriadna splatnosť úveru uvádzal ďalšiu náležitosť, a to pre ktorú nezaplatenú splátku bola mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená. Určenie splátky, pre ktorú môže veriteľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru totiž vyplýva priamo z druhej vety ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej „Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“ Na základe uvedeného má žalobca za jednoznačne preukázané, že zákon priamo stanovuje, že v prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti môže veriteľ uplatniť toto právo výlučne pre splátku, ktorá bezprostredne predchádzala vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pretože toto právo pre akúkoľvek staršiu splátku zaniklo splatnosťou ďalšej splátky.

8. Podľa názoru žalobcu tak absencia tejto náležitosti v podaní podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka nemôže za žiadnych okolností spôsobiť neplatnosť právneho úkonu pre jeho neurčitosť, keďže k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nemôže dôjsť pre inú splátku, než splátku ktorá vyhláseniu mimoriadnej splatnosti bezprostredne predchádzala. Ak by zákonodarca mienil týmto ustanovením stanoviť ďalšie náležitosti podania, ktorým sa vyhlasuje mimoriadna splatnosť pohľadávky, bolo by to v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka výslovne a jednoznačne uvedené. Postup súdu, ktorým nad rámec zákona stanovuje ďalšie náležitosti zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka je nepreskúmateľný a súd tak nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Žalobca považuje za jednoznačne preukázané, že postupca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade so zákonom a súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, pokiaľ uzavrel, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru bolo neplatným právnym úkonom.

10. Žalobca namietal aj nepreskúmateľnosť rozsudku v časti náhrady trov konania nakoľko súd bez akéhokoľvek odôvodnenia priznal žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a rovnako tak konštatoval jeho plný úspech v konaní napriek tomu, že konanie v časti 300,- eur bolo zastavené práve v dôsledku úhrady žalovaných po podaní žaloby, a teda uvedená suma predstavuje tú časť konania, ktoré bolo zastavené pre procesné zavinenie na strane žalovaných.

11. Na základe vyššie uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 388 CSP ho zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu, resp. v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 CSP ho zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ustanovení § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné len v časti o trovách konania.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným porušením práva na spravodlivý proces a nesprávnym právnym posúdením to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS/78/05).

14. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver s výnimkou otázky posúdenia nároku na náhradu trov konania. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

15. Dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci (§ 132 O.s.p.) Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov. Do obsahu základného práva podľa Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý proces podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I.ÚS/97/97). (z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo 14.9.2011, sp. zn. 3Cdo/204/2009)

16. K námietke o nesprávnom právnom posúdení podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. Omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7Cdo/7/2010). Táto odvolacia námietka bola naplnená čiastočne, a to vo vzťahu k otázke posúdenia nároku na náhradu trov konania.

17. V danom prípade Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 22.6.2021 právny predchodca žalobcu D. D., F., postúpila na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ustanovení § 524 a nasl.

18. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na to, že možnosť predčasného zosplatnenia úveru je právne upravená v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka teda umožňuje veriteľovi uplatňovať si voči dlžníkovi celú pohľadávku, resp. jej nezaplatený zvyšok, ak dlžník nedodržel dohodu o včasnom plnení dohodnutých splátok. Ak veriteľ takto dohodnuté právo nepoužije najneskoršie do zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pokračuje sa v plnení v splátkach. Veriteľ však svoje právo môže využiť po opätovnom porušení povinnosti dlžníkom. Strata výhody splátok teda nenastáva priamo zo zákona.

20. V prípade, ak veriteľ svoje oprávnenie vyplývajúce z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka využije, vyhlásenie predčasnej splatnosti má významné právne následky. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Právny predchodca žalobcu oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka využil, čím spôsobil zánik povinnosti žalovaného splácať poskytnutý úver v dohodnutých splátkach.

21. Keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými bola uzatvorená zmluva spotrebiteľská, pre posúdenie jednorazového predčasného zosplatnenia celého dlhu bolo potrebné zohľadniť i špeciálne ustanovenie k ustanoveniu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorým je ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravujúce osobitné podmienky pre možnosť veriteľa zosplatniť celý dlh. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškание so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatnenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi.

23. Ak Občiansky zákonník v tomto ustanovení hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškani, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom.

24. Rovnako konkretizovanie splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškani, má zásadný vplyv na plynutie premlčacej doby. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenie § 53 ods. 9 tohto právneho predpisu, upravujú len zákonné podmienky zosplatnenia celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splatnej splátky. Sami o sebe nemajú vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. Tento je právne upravený v ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 29. novembra 2022, sp. zn. 7Cdo/268/2020, zverejnenom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2023 pod č. 29 konštatoval, cit.: „Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvý krát (§ 101 Občianskeho zákonníka)“.

26. Z odôvodnenia citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ďalej vyplýva, že veriteľ sa na súde môže po prvý raz domáhať svojho práva prvý deň nasledujúci po uplynutí trojmesačnej doby plynúcej od omeškania spotrebiteľa so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh (za súčasného splnenia upozornenia na zosplatenie). Práve tento deň je teda najskorším dňom, kedy sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka), čo v danom kontexte znamená, že tento deň je aj začiatkom premlčacej doby práva splnenie celého dlhu, čím sa naplní zámer zákonodarcu, aby premlčacia doba pri zosplatnení celého dlhu nezávisela od vôle veriteľa (§ 103 Občianskeho zákonníka).

27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného právny úkon, akým je zosplatenie celého peňažného dlhu pre nezaplatenie splátky, musí obsahovať aj dôležitý údaj, a to identifikáciu tej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Ak právny úkon zosplatenia neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je nejasný a teda neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa, ako aj o tom, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba upravená v ustanovení § 103 vety druhej a § 101 Občianskeho zákonníka. Záver, podľa ktorého právny úkon zosplatenia je pre jeho neurčitosť neplatný podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka má oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 7CoCsp/18/2022 zo dňa 28.11.2022, ktorý v obdobnej veci potvrdil rozsudok Okresného súdu Svidník sp.zn. 1Csp/95/2018 zo dňa 19.1.2022, obdobne aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/25/2022).

28. Aj podľa názoru odvolacieho súdu z oznámenia o zosplatnení, prípadne z upozornenia na možnosť zosplatenia, musí byť zrejmé, pre omeškanie ktorej konkrétnej splátky je predmetný úver predčasne zosplatený. Tento údaj musí byť aspoň v jednej notifikácii jednoznačne konkretizovaný. I keď Občiansky zákonník *expressis verbis* neuvádza čo má byť obsahom predmetných oznámení, tento obsah možno nepochybne vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatenia úveru veriteľom. Pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možnosť predčasného zosplatenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplacením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatiť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník.

29. Odvolací súd v súlade s konštantnou judikatúrou poukazuje na tú skutočnosť, že podanie adresované súdu musí byť formulované jasne, zrozumiteľne a určito, a najmä žaloba, ktorou sa sťažovateľ domáha vydania konkrétneho rozhodnutia musí v zmysle § 132 Civilného sporového poriadku obsahovať úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh, pretože iba formálne a obsahovo spôsobilá žaloba je predpokladom vecného prejednanja veci. Súd v civilnom sporovom konaní nie je povinný a ani nemôže nahrádzať úkony sporových strán, ktoré zaťažuje povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť (§ 150 CSP). Úlohou (a zodpovednosťou) sporových strán je substancovať skutkový základ sporu, t.j. vymedziť jeho základ a podstatu. Sú to predovšetkým sporové strany, ktoré sú zodpovedné za výsledok sporu. Zvýšenie požiadaviek na procesnú aktivitu sporových strán a s tým spojenú procesnú diligenciu (zodpovednosť) so sankčnými dôsledkami v prípadoch procesnej pasivity je tak spôsobilé prispieť k efektívnemu a rýchlemu konaniu. (uznesenie Ústavného súdu SR, č.k. I. ÚS 268/2019-18 z 10.9.2019)

30. Z obsahu spisu a z výzvy zo dňa 9.7.2020 (č.l. 39 až 41 spisu) vyplýva, že žalovaní boli ku dňu 9.7.2020 v omeškaní so splácaním pohľadávky banky vo výške 827,23 eur. Zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 16.2.2018 je zrejmé, že výška dohodnutej mesačnej splátky bola suma 108,26 eur, splatnosť bola dohodnutá mesačne, 27. deň v kalendárnom mesiaci. Na základe uvedeného je zrejmé, že žalovaní boli v omeškaní k 9.7.2020 s viac ako tromi splátkami (minimálne siedmimi, 827,23 :108,26 = 7,6).

31. V danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky pre zosplatenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t.j. že právnym predchodcom nedošlo k zosplateniu úveru zákonným spôsobom pre neurčitosť tohto právneho úkonu (37 OZ) z dôvodu chýbajúcej identifikácie nezaplatennej splátky, pre ktorú sa právny predchodca žalobcu rozhodol zosplatiť úver. Pohľadávka sa nestala splatnou pred postúpením, čo znamená neplatne postúpenie

pohľadávky podľa § 39 Občianskeho zákonníka a nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, a v konečnom dôsledku zamietnutie žaloby.

32. Námietka žalobcu o popretí obsahu a existencii listinných dôkazov, konkrétne písomnej výzvy dlžníka podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je spôsobilá zvrátiť rozhodnutie súdu prvej inštancie. Je pravdou, že ušlo pozornosti súdu prvej inštancie (aj s poukazom na bod 15. odôvodnenia rozsudku), že žalobca preukázal doručenie písomnej výzvy na zaplatenie dlhu a oznámenie dlžníkovi o možnosti veriteľa postúpiť pohľadávku inému subjektu (č.l. 47 – 49, č.l. 196 – 199 spisu), avšak tento dôkaz nie je spôsobilý zmeniť právny záver súdu prvej inštancie o neplatnosti právneho úkonu, ktorým malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie založil na neplatnosti právneho úkonu, mimoriadneho zosplatnenia úveru z dôvodu neurčitosti právneho úkonu (§ 37 Občianskeho zákonníka) tým, že právny predchodca žalobcu neurčil pre ktorú splátku využil právo realizovať mimoriadne zosplatnenie úveru. S týmto záverom súdu prvej inštancie sa stotožnil aj odvolací súd.

33. Súd prvej inštancie dostatočne jasne a zreteľne vysvetlil, z akých dôvodov dospel k záveru o neurčitosti právneho úkonu podľa § 37 Občianskeho zákonníka pre nevymedzenie splátky, pre ktorú právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

34. Judikatúra súdov, vrátane ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (porovnaj rozsudok Georgiadis proti Grécku z 29.05.1997, sťažnosť č. 21522/93, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997 - III.). Odvolací súd preto so zreteľom na vyššie uvedené nepovažoval za potrebné zaoberať sa aj inými odvolacími námietskami.

35. Vychádzajúc z dôvodov, ktoré uviedol, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol, potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

36. Odvolací súd sa však stotožnil s námietkou žalobcu o nepreskúmateľnosti rozsudku v otázke nároku na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie výrokom I. rozsudku konanie v časti o zaplatenie 300,- eur zastavil na návrh žalobcu, z dôvodu, že žalovaní po podaní žaloby sčasti plnili. Súd prvej inštancie o náhrade trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu postupom podľa § 255 ods. 1 CSP.

37. Podľa § 256 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

38. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa však súd prvej inštancie nevysporiadal s otázkou náhrady trov konania v časti zastavenia konania o zaplatenie sumy 300,- eur. Tým, že súd prvej inštancie neodôvodnil svoje úvahy vo vzťahu k tomuto nároku, vydal rozhodnutie, ktoré je v tejto časti trov konania nepreskúmateľné.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozhodol tak, že rozsudok vo výroku o trovách konania III. a IV. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nakoľko nedostatočne odôvodnené rozhodnutie je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

40. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania v časti zastavenia konania o zaplatenie 300,- eur podľa príslušných zákonných ustanovení. Súd prvej inštancie sa vysporiada s otázkou procesného zavinenia zastavenia konania v súlade s § 256 CSP, pomerom úspechu strán sporu podľa § 255 CSP, prípadne, či nie je dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. O trovách konania je potrebné rozhodnúť v zmysle príslušných zákonných ustanovení pričom toto rozhodnutie je potrebné náležitým spôsobom odôvodniť vzhľadom na výsledok konania.

41. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

42. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).